

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 23/2026
29.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бојане Пауновић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вукашина Влајковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 263/24 од 05.08.2025. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 121/25 од 05.11.2025. године, у седници већа одржаној дана 29.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Вукашина Влајковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К 263/24 од 05.08.2025. године и Вишег суда у Ваљеву Кж1 121/25 од 05.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К 263/24 од 05.08.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара коју је дужан да плати у року од 2 (два) месеца од дана правноснажности пресуде и истовремено је одређено да ће, ако окривљени наведену новчану казну не плати у остављеном року, иста бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 (хиљаду) динара новчане казне одредити 1 (један) дан казне затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци.

Истом пресудом обавезан је окривљени да на име трошкова кривичног поступка и обављеног вештачења од стране вештака медицинске струке др Владимира Срећковића, плати износ од 10.072,00 динара, а на име приступа на главни претрес износ од 3.777,00 динара, те на име паушала износ од 20.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да приватном тужиоцу ББ, на име заступања од стране пуномоћника, адвоката Душка Ђукановића, плати износ од 250.000,00 динара, у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је приватни тужилац ББ, ради остваривања имовинско правног захтева, упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1 121/25 од 05.11.2025. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда Основног суда у Ваљеу К 263/24 од 05.08.2025. године, у ставу III изреке, само у погледу одлуке о трошковима кривичног поступка и обавезан је окривљени да на име заступања приватног тужиоца ББ од стране пуномоћника, адвоката Душка Ђукановића, плати износ од 230.000,00 динара, у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Истом пресудом обавезан је окривљени да на име трошкова кривичног поступка насталих пред другостепеним судом, а на име заступања приватног тужиоца ББ од стране пуномоћника, адвоката Душка Ђукановића, плати износ од 30.000,00 динара, у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Иако бранилац окривљеног АА, адвокат Вукашин Влајковић наводи да захтев за заштиту законитости подноси против правноснажне пресуде Вишег суда у Ваљеу Кж1 121/25 од 05.11.2025. године, из образложења и предлога захтева произилази да исти подноси и против пресуде Основног суда у Ваљеу К 263/24 од 05.08.2025. године, без навођења законског разлога, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање или да исте преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе и обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Врховни суд је, на основу члана 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је донео одлуку као у изреци, налазећи да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, недозвољен.

Одредбом члана 484. Законика о кривичном поступку, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, дакле због повреда одредаба члана 74, члана 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1.) до 3.) и члана 441. став 3. и 4, учињених у првостепеном поступку и у поступку пред апелационим - другостепеним судом.

Бранилац окривљеног, у поднетом захтеву за заштиту законитости, као разлог подношења истог не наводи ниједну од повреда закона таксативно прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП. Из образложења захтева произилази да је исти поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (440. ЗКП), имајући у виду да бранилац својим наводима полемиче са оценом изведених доказа, пре свега са исказима приватног тужиоца ББ и сведока, доводећи у питање њихову сагласност, као и са закључцима суда о начину и механизму настанка повреде и постојању умишљаја, уз изношење сопствене верзије догађаја и сопственог става да током поступка нису изведени докази који упућују на закључак да је окривљени извршио кривично дело за

које је оглашен кривим и осуђен. У вези са таквим чињеничним оспоравањем, бранилац осталим наводима захтева, оспорава и разлоге правноснажне пресуде, наводећи да су контрадикторни и противречни, у тој мери да се пресуда не може испитати, чиме указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како одредбом члана 485. став 4. ЗКП која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди (члан 440. ЗКП), Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци овог решења, тако што је, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Бојана Пауновић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић